

Finansklagenemnda Skade

(Gebyr for uforsikret kjøretøy)

Avgjørelse FinKN-2019-081

4.2.2019

Trafikksforsikringsforeningen (Gebyr)

Gebyr for uforsikret motorvogn

Grunnlag for gebyr – opphør av forsikring pga. manglende betaling – klagers økonomi.

Klager ble ilagt et gebyr i perioden fra og med 2.8.18 til og med 5.8.18. Gebyret ble ilagt i forbindelse med opphør av klagers forsikring. Forsikringen opphørte grunnet manglende betaling. Klager har i hovedsak anført at det var "rot" fra forsikringsselskapets side som var årsaken til at kjøretøyet ble uforsikret i perioden. Klager har videre anført at hans økonomiske situasjon tilsier at gebyret må ettergis. Nemnda kom til at gebyret var korrekt i lagt, at opphøret av forsikringen var tilstrekkelig varslet, og at klagers økonomi lå innenfor hans kontrollsfære.

Saksfremstilling

Saken gjelder ileggelse av gebyr for uforsikret motorvogn etter bilansvarslova § 17 a.

Klager ble den 6.8.18 ilagt et gebyr for uforsikret motorvogn. Gebyret ble ilagt for perioden fra og med 2.8.18 til og med 5.8.18.

Klagers forsikring gikk til opphør den 1.8.18 på grunn av manglende betaling.

Klager har redegjort for at det var "rot" fra forsikringsselskapets side som var årsaken til at kjøretøyet ble uforsikret i gebyrperioden. Klager har videre redegjort for at kjøretøyet stod på et verksted i perioden, og at det var knyttet stor usikkerhet til hvorvidt det skulle vrakes eller avregistreres.

Kjøretøyet ble igjen forsikret den 6.8.18.

Klager har anført at gebyret må ettergis da klager er under et ekstremt press økonomisk og privat. Forsikringsselskapet skapte en forvirrende situasjon for klager vedrørende betaling av forsikring. Mangelen på forsikring var begrunnet i "rot" fra forsikringsselskapets side. Klager har videre anført at kjøretøyet ikke utgjorde en risiko for skade ettersom det stod på et verksted i hele perioden, med stor usikkerhet til hvorvidt det skulle vrakes eller avregistreres. Klager har også anført at han ikke kunne avregistrert kjøretøyet i tide fordi det kun var snakk om to virkedager i perioden torsdag til tirsdag. Klager har anført at siden hendelsen har funnet sted i rettsferie samt fellesferie, stilles det strengere krav til forsikringsselskapet frister. Totalt sett må derfor brudd på forsikringsplikten være utenfor klagers kontroll.

I e-post av 21.11.18 skriver klager at sekretariatet har misforstått en del ting. Klager viser til at dersom det mangler dokumentasjon fra forsikringsselskapet, så burde det komme frem før en avgjørelse.

Trafikksforsikringsforeningen har anført at klager er eier av kjøretøyet og følgelig underlagt forsikringsplikt. Det at en motorvogn ikke er i bruk fritar ikke eieren fra forsikringsplikten. Trafikksforsikringsforeningen vurderte ikke situasjonen dit hen at forsikringsselskapets opptreden

endret utfallet i saken. Trafikksforsikringsforeningen la videre til grunn at forsikringsselskapet varslet klager på korrekt måte. Trafikksforsikringsforeningen har videre anført at Statens vegvesen har åpent mandag til fredag, og avviste derfor klagers anførsel om at det ikke var mulig å avregistrere kjøretøyet.

Sekretariatets konklusjon: Sekretariatet konkluderte med at klager var eier av kjøretøyet og følgelig underlagt forsikringsplikt. Videre kom sekretariatet til at forsikringsplikten løp selv om kjøretøyet ikke var i bruk. Sekretariatet viste i denne sammenheng til bilansvarsloven § 15, og koblingen mellom registreringsplikten og forsikringsplikten. Sekretariatet kom til at forsikringsselskapet hadde fulgt ordinære varslingsrutiner i forbindelse med opphøret av klagers forsikring. Avslutningsvis konkluderte sekretariatet med at det ikke var tilstrekkelig dokumentert at kjøretøyet var uforsikret grunnet forhold ved forsikringsselskapet, og la derfor til grunn at det ikke var grunnlag for å ettergi gebyret etter gebyrforskriften § 17 a. Sekretariatet vurderte klagers økonomiske situasjon som innenfor hans kontroll, og bemerket at klager kunne ha avregistrert kjøretøyet på et hvilket som helst tidspunkt før gebyrleggelsen.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Sekretariatet har på en grundig måte gått gjennom alle de anførsler som er fremsatt av klager og har begrunnet hvorfor klagen ikke kan føre frem på en måte som nemnda i sin helhet finner dekkende for sitt eget syn på de spørsmål som saken reiser. Det er ikke fremkommet nye opplysninger av betydning i kravet om behandling i nemnd som kan føre til en endring av sekretariatets konklusjon.

Foranlediget av den videre klagen bemerkes at det er fremlagt dokumentasjon fra klagers tidligere forsikringsselskap. Den viser at klager ble tilsendt første purring 25.6.18, andre purring 10.7.18 og oppsigelse av avtalen 12.7.18. I oppsigelsen er det opplyst at forsikringen opphører 1.8.18 og redegjort for konsekvensene av dette, blant annet at det påløper gebyr fra dagen etter at forsikringen opphører. Dokumentasjonen viser således at klager, uansett mulig avvikling av sommerferie, har hatt god tid til å bringe forholdet til eget forsikringsselskap i orden.

Nemnda slutter seg også til sekretariatets konklusjon om at dokumentasjonen viser at samtlige varsler er betryggende avsendt, nemlig til samme postadresse som klager har angitt i klageskjemaet. Nemnda er enig i at det ikke er noe krav om at varslenes innhold skal ha kommet til forsikringstagerens kunnskap.

Sekretariatet skriver om dette:

Det er ikke et krav om at du som forsikringstaker er gjort kjent med innholdet. Det er lagt til grunn i nemndpraksis vedrørende forsikringsavtaleloven § 5-2 at det er forsikringsselskapet som har bevisbyrden for at varsler er sendt, men bestemmelsen er forstått slik at det ikke er et krav om at varselet må ha kommet til forsikringstagerens kunnskap, så lenge det er sannsynlig at varselet er kommet frem til den adressen forsikringstakeren har oppgitt, jf. Bull, Forsikringsrett, side 197 flg. Nemnda har i en rekke avgjørelser bygget på at varselet må antas å ha kommet frem dersom selskapet kan vise at det har en standard varslingsprosedyre som er fulgt i det enkelte tilfelle, og uten at det kan påvises forhold som tilsier noe spesielt annet i det konkrete tilfelle. Nemnda har lagt til grunn at det er godtgjort at ordinære varslingsrutiner er fulgt dersom det er fremlagt kopier av fakturaer og varsler som er sendt til riktig adresse, se blant annet FinKN-2017-703.

Nemnda slutter seg til denne rettsforståelse som for øvrig også er gjeldende rett for varsler etter inkassoloven.

Økonomi ligger innenfor den enkeltes kontrollsfære og er den enkeltes ansvar. Slike forhold kan derfor ikke føre til at ilagt gebyr ettergis etter dispensasjonsregelen i bilansvarslova § 17 a, jf.

gebyrforskriften § 9. Slike forhold kan uansett ikke antas å ha virket inn i dette tilfellet, idet klager på nytt forsikret sitt kjøretøy slik at ny garanti ble stilt 9.8.18.

Klagen har etter dette ikke ført frem, og klager plikter da å betale ilagt gebyr.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Trafikkforsikringsforeningen gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Peter Bjurvill (selskapsrepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).